

базою більшість сільськогосподарських підприємств, особливого значення набуває питання щодо раціонального використання відходів виробничої діяльності у якості вторинних ресурсів і тому, з метою еколого-орієнтованого розвитку аграрного сектора важливе місце посідає розвиток технологічного потенціалу з урахуванням впливу екологічного чинника на різні його складові, що дозволить отримати позитивні соціо-еколого-економічні ефекти, збільшити інвестиційну привабливість галузі і темпи технологічного розвитку.

Список використаних джерел:

1. Борисова В. А. Відтворення природного ресурсного потенціалу АПК: економічні аспекти / В. А. Борисова. - Суми, 2003. - 372 с.
2. Вишневська О. М. Природно-ресурсна основа розвитку аграрного сектора: теоретичні і практичні аспекти: [монографія] / О. М. Вишневська, Н. В. Бобровська. - Миколаїв, 2015. - 180 с.

M. Ivashkevich, A. Zaichenko. Economic-oriented approach to development of agricultural sector of economy.

Summary

The issue of rational use of industrial waste as secondary resources has been investigated. The necessity of introduction of technological updating at the enterprises is substantiated.

Key words: *rational use, technological updating, industrial production waste, ecologically-oriented approach.*

*Науковий керівник : Бобровська Н.В., канд. екон. наук,
старший викладач кафедри обліку і оподаткування,
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна*

Малихіна В. О.

Магістр I курс спеціальності 071 «Облік і оподаткування»,

Абизова Ю. О.

Магістр I курс спеціальності 071 «Облік і оподаткування»,

Миколаївський національний аграрний університет

м. Миколаїв, Україна

РАЦІОНАЛЬНЕ ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬНО-РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ РЕГІОНУ: ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ

Досліджено питання щодо раціонального використання земельно-ресурсного потенціалу сільських територій з метою поліпшення їх біологічної властивості.

Ключові слова: *раціональне використання, земельно-ресурсний потенціал, екологічні ризики.*

Питання раціонального використання земельно-ресурсного потенціалу сільських територій завжди були і є актуальними, особливо щодо ефективного використання земельних ресурсів бізнес-середовищем. Враховуючи, що земля є базисом і основою сільського господарства у взаємозв'язку з економічними процесами виробництва і відновленням природних властивостей, особливої уваги необхідно приділити раціональному використанню земельних ресурсів з метою поліпшення їх біологічної властивості.

У країні набуває значного поширення концентрація використання земельних ресурсів сільських територій через оренду, але створені надвеликі фірми на орендованій землі, що диверсифікують свій капітал лише з

розрахунку на прибутки, ведуть виснажливе монокультурне землеробство, не дбають про відновлення родючості ґрунтів. З метою забезпечення раціонального використання земельно-ресурсного потенціалу сільських територій, запобігання поширенню монополії важливими є пропозиції провідних науковців і практиків встановити обмеження максимальних площ оренди в одному підприємстві, і основним напрямом розвитку використання земельних ресурсів має стати кооперація на засадах вдалого поєднання цінностей демократії та індивідуального економічного інтересу [3, с. 116].

Зазначимо, що у аграрному секторі земельні ресурси – це головний засіб виробництва, найважливіша складова частина ресурсної бази землеробства. Основна частина цих земель зайнята сільськогосподарськими угіддями: ріллею, сіножатями, пасовищами, садами тощо. Саме їх використовують як основний засіб виробництва у сільському господарстві. А характер і якість земель, родючість сільськогосподарських угідь визначають ефективність аграрного виробництва і можливість розв'язання продовольчої проблеми країни [4, с. 86].

Отже, нераціональне використання земельно-ресурсного потенціалу сільських територій є наслідком екстенсивного характеру розвитку економіки, невідповідності між розміщенням природно-ресурсного та соціально-економічного потенціалу. Тому, особливо актуальною є необхідність оптимізації земельно-ресурсного потенціалу, оздоровлення його стану, обґрунтування основних напрямів, виявлення резервів й стратегічних напрямів підвищення щодо ефективності їх використання [2].

Аграрне виробництво є самим ризикованим видом підприємницької діяльності, що визначає ряд факторів, а саме: сезонність виробництва; залежність від природно-кліматичних умов; тривалість періоду обороту капіталу; недостатнього рівня технологічної готовності, особливо у залученні інноваційних технологій виробництва, направлених на екологізацію. Дане ствердження справедливе для аграрного сектора всіх країн, але особливо великим ризикам підлягає аграрне виробництво країн, економіка яких розвивається, збільшують ступінь невизначеності соціально-економічних процесів у сільському господарстві і, відповідно, підсилюють вплив ризиків, у тому числі екологічних [1; 5].

Таким чином оптимізація раціонального використання земельно-ресурсного потенціалу сільських територій та природоохоронної діяльності повинна сприяти максимальному збереженню природних властивостей земельних ресурсів сільськогосподарського призначення, а також їх соціально-економічній ефективності з урахуванням мінімізації екологічних ризиків.

За результатами дослідження зроблено висновок, що перехід на екологічні пріоритети у розвитку є актуальним завданням, за умов комплексної реалізації якого можна забезпечити раціональне використання земельно-ресурсного потенціалу сільських територій з мінімізацією екологічних ризиків.

Список використаних джерел:

1. Вишнеvsька О. М. Природно-ресурсна основа розвитку аграрного сектора: теоретичні і практичні аспекти: [монографія] / О. М. Вишнеvsька, Н. В. Бобровська. - Миколаїв, 2015. - 180 с.

2. Бобровська Н.В. Теоретичні особливості відновлення ресурсного потенціалу аграрного сектора / Н.В. Бобровська, К.С. Чистякова, Д.В. Матковський // Електронний ресурс. – Режим доступу : <http://lib.chdu.edu.ua/pdf/naukpraci/economy/2017/302-290-20.pdf>.

3. Горбонос Ф. В. Економіка підприємств: підруч. за ред. / Ф.В. Горбонос, Г. В. Черевко, Н. Ф. Павленчик, А. О. Павленчик. – К.: Знання, 2010. – 463 с.

4. Андрійчук В. Г. Економіка аграрних підприємств: навч. посіб. 2-е вид., доп. і перероб. / В. Г. Андрійчук. – К.: КНЕУ, 2002. – 624 с.

5. Саблук П.Т. Розвиток сільських територій в контексті забезпечення економічної стабільності держави / П.Т. Саблук // Доп. на сьомих річних зборах Всеукр. Конгресу вчених економістів-аграрників 9 – 10 листоп. 2005 року. – К. : УААН, ННЦ «ІАЕ», 2005. – 89 с.

V. Malikhina, Yu. Abizov. Rational use of land-resource potential of the region: theoretical basis.

Summary

The issue of rational use of land-resource potential of rural territories with the aim of improving their biological properties is researched.

Key words: *rational use, land-resource potential, ecological risks.*

*Науковий керівник : Бобровська Н.В., канд. екон. наук,
старший викладач кафедри обліку і оподаткування,
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна*

Пальчик Ю.О.

*Магістр I курс спеціальності 071 «Облік і оподаткування»,
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна*

УТИЛІЗАЦІЯ ВІДХОДІВ ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМИ

Для України проблема поводження з відходами набуває особливо актуального значення, адже серед країн Європи ми є лідером за кількістю сміття на душу населення. Зростання кількості промислових та побутових відходів, у тому числі хімічно небезпечних, веде до погіршення екологічної ситуації та забруднення атмосфери. Всі ці чинники спонукають до пошуку шляхів зменшення їх шкідливого впливу на природне середовище та здоров'я населення.

Ключові слова: *утилізація відходів, забруднення атмосфери, екологічна ситуація.*

Основним нормативним документом, що регулює загальні аспекти поводження з відходами є Закон України «Про відходи», який, на жаль, не виконує в значній мірі свої основні положення.

Цей Закон регулює відносини, пов'язані з утворенням, збиранням і заготівлею, сортуванням, перевезенням, зберіганням, обробленням (переробленням), утилізацією, видаленням, знешкодженням та захороненням відходів, що утворюються в Україні, перевозяться через її територію, вивозяться з неї, а також з перевезенням, обробленням та утилізацією відходів, що ввозяться в Україну як вторинна сировина [1].

На території України звалища та полігони займають значне місце, а також їх площа зростає з року в рік, адже відсутній процес ефективної переробки. Згідно статистичним даним їм належить 5-7 % загальної площі. Відповідно до статистичних даних у 2017 році було утворено 605,3 тис тон відходів, з них утилізовано лише 305,5 тис тон, а загальний обсяг накопичених протягом експлуатації, у спеціально відведених місцях чи об'єктах (місцях видалення